

الفتح

مدنی سوره دی ۲۹ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾

(ای پیغمبره!) مونبر(د حدیبیی د سولی په تیرون سره) تا ته څرگنده فتحه درکړه.

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ

وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾

ترڅو الله تعالی (په دې ستره بریا سره) ستاسو هغو تقصیرات او اشتباهات چې (د اسلام د پرمختګ په لاره کې) درنه شوی او یا په راتلونکې کې واقع کیږی درته وپېښی، او (د مکې او نورو ښارونو په فتحه کولو سره به) خپل نعمتونه په تاسو د اکمال درجې ته ورسوی او د هدایت په مستقیمه لاره به مو قایم او ثابت وساتی (د اسلامی دولت د تاسیس او استقرار په لار کې به ټولې ستونزې هوارې او خلک به ډلې ډلې د اسلام په مقدس دین مشرف شی او بی له کومې ویرې ترهې به د امن او سولې په فضا کې ژوند وکړی).

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾

او (داسې) پیاوړی او نه ماتیدونکی نصرت یې درکړی (چې هېڅ ذلت او شکست نه منی. رښتیا هم چه د حدیبیی د سولې په تیرون سره، د اسلامی دولت کورنی او بهرنی حاکمیت او سیادت تثبیت شو، رسول الله صلی الله علیه وسلم د نبوت او رسالت تر څنګ، د یوه سیاسي رهبر او لارښود پدیده د نړیوال سیاست ډګر ته راووت، مدینه منوره د اسلامی امت او دولت د پایتخت پدیده وپېژندل شوه او مشرکانو د مدینې اسلامی دولت او د هغه حاکمیت او استقلال منلو ته غاړه کېښوده).

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾

(الله تعالی) هغه ذات دی چې د مؤمنانو په زړونو یې سکینت او اطمینان نازل کړ (تر څو یې په اخلاص سره د حدیبیی د تیرون په باب د الله او رسول امر ته غاړه کېښوده او د الهی اطمینان په برکت یې) ایمانی (او نظامی) مورال نور هم پیاوړی شو، او د آسمان او ځمکې ټول (نظامی، معنوی او روحی قوتونه او) لښکرې د الله تعالی په واک کې دی (چې د خپلو مخلوقاتو په مصالحو) پوره پوه او د حکمت څښتن ذات دی.

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ^٥ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

ترخو ایمان لرونکی نارینه او ښځمنی په هغو جنتونو کې هستوګن کړی چې (د ونو) لاندې یې (د الهی نعمتونو) ویالی روانې دي، دوی به هم هلته تلپاتې او د ټولو ګناهونو نه پاک شوی وي، او (دغه نیک عاقبت) د الله تعالی په نزد یو ستر بریالیتوب ګڼل کیږي.

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنِّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ^٦ وَغَضِبَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا^٦

او نارینه منافقان او منافقې ښځې او نارینه مشرکان او مشرکې ښځې په عذاب اخته کړی، چې (د کلمه الله په ارتقا او بری او د کفری قواو په ماتي د غم په ټغر ناست دي) او د الله تعالی په باب ناوړه ګومان کوی (چې ګني رسول اکرم به مات او کافران به بریالی کړي). د زماني آفات او مصیبتونه دي د دغو (منافقانو او مشرکانو) په سر وی، دوی د الله د قهر او غضب وړ او له رحمت نه یې رټل شوی دي. د دوزخ اور ورته تیار شوی چې تر ټولو بد ټاټوبی دی.

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَزِيرًا حَكِيمًا^٧

او د آسمانو او خمکې ټولې لښکرې د الله تعالی د مالکیت او سلطنت لاندې دي (او هر وخت چې اراده وکړی د خپل حق دین دښمنان ورباندې ټکولي او تباه کولی شی) بیشکه چې الله تعالی (پخپلو ټولو اقداماتو) برلاسی او د حکمت څښتن ذات دی.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا^٨

(ای پیغمبره!) ته مو (د اسلام د حقانیت او د کفر او شرک د بطلان د اثبات لپاره) د ګواه په حیث استولی یې، او هم به (اطاعت کوونکو ته د اخروی ابدی نیکمرغی او جنت) د زیری ورکوونکی، او (سرغړوونکو او کافرانو ته د سخت عذاب) اخطار ورکوونکی په حیث خپل رسالت سرته ورسوي.

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَتُعْزِرُوهُ وَتُقِرُّوهُ وَتُسَبِّحُوهُ

بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

(نو! ای بشری پرگنو!) په الله تعالى او د هغه په رسول ایمان راوړی، د پیغمبر ملاتړ وکړی (د دښمنانو له اذیت او تکلیف نه یې وساتی)، د هغه احترام او درناوی وکړی (او د الله تعالى د حق دین د پرمختګ په ستره چاره کې یې ملګری شی) او سهار ماښام د الله تعالى ثنا او تسبیح بیان کړی.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ، وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسِيئَتِهِ

أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

(ای پیغمبره!) هغه کسان چې له تا سره (په حدیبیه کې د خانی قربانی او له جګړې نه د نه تېښتې) بیعت کوی، په حقیقت کې یې له الله تعالى سره بیعت کړی، او د الله تعالى (د قدرت) لاس د هغوی د لاسونو د پاسه دی (یعنې له رسول الله سره بیعت کاملاً له الله تعالى سره بیعت دی) او څوک چې خپل عهد ماتوی، زیان او تاوان یې خپل دی او څوک چې له الله تعالى سره پخپل عهد وفا کوی الله تعالى به یې ډیر زر په لوی اجر (جنت) سرلوری کړی.

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

(ای پیغمبره! له حدیبیه نه ستا د راستنیدو سره سم به، له جهاد نه) شاته پاتې شوی صحرايي اعراب (د پلمو جوړولو لپاره) تا ته ووايي چې مونږ له خپلو کورنیو او مالونو سره مصروف پاتې شو (او له همدې امله د جګړې ډګر ته رارسیدی و نه شو) نو زمونږ لپاره بښنه وغواړه. دوی په ژبو هغه څه وایي چې په زړونو کې یې نشته (نه یې له جهاد سره مینه وه او نه له الله تعالى نه په بښنه عقیده لری). ورته ووايه که الله تعالى درته د زیان رسولو یا ګټې رسولو اراده وکړی، آیا داسې څوک شته چې د الله تعالى د ارادې مخه ونیسی؟ بلکه) هیڅوک یې مخه نشی نیولی (او) الله تعالى ستاسو په ټولو کړنو ډیر ښه خبر دی.

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ

ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنًّا سَوًّا وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾

بلکه تاسو فکر کاوه چې پیغمبر او مؤمنان به بیرته خپلو کورونو ته ژوندی راستانه نشی (او الله تعالى به د خپل رسول او مؤمنانو مرسته و نه کړی) او همدغه باطل گومان مو په زړونو کې درته بڼه او معقول بڼکاره شوی و، دومره بد گومان، چې بالاخره ستاسو د هلاکت سبب شو.

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

او څوک چې په الله تعالى او پیغمبر ایمان نه راوړی (الله تعالى ته هیڅ زیان نشی اړولی) بلکه مونږ د کافرانو لپاره سوځوونکی اور تیار کړی دی.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ﴿١٤﴾

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾

او د آسمانونو او ځمکې مالکیت او سلطنت یوازې الله تعالى ته ځانگړی دی. چاته چې اراده وکړی بښنه ورته کوی، او چاته چې اراده وکړی په عذاب یې محکوموی، او الله تعالى ډیر زیات بښونکی او مهربان ذات دی (او په قدسی مبارک حدیث کې فرمایي: «سبقت رحمتی غضبی» زما رحمت زما په غضب غالب دی).

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا

ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا

كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا

لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

کله چې تاسو (د خيبر د نيولو) او غنيمتونو د لاسته راوړلو لپاره روان شئ (د حديبيي له غزا نه) پاتې شوي کسان به ووايي: مونږ ته هم اجازه راکړئ چې درسره لاړ شو (ځکه پوهيږئ چې د مؤمنانو په لاس د خيبر فتحه او د غنيمتونو لاسته راوړل د الله تعالى حتمي فيصله ده). دوی غواړي د الله تعالى کلام (او امر) بدل کړي. ورته ووايه: هيڅکله له مونږ سره تللی نشی، الله لا وړاندې، ستاسو د بي برخي کيدو په باب حکم صادر کړی (چې د خيبر غنيمتونه يوازې د حديبيي په غزا کې د گډون کوونکو مجاهدينو حق دی) خو دغه متخلفين به ووايي چې تاسو زمونږ سره کينه کوئ، (داسې نه ده بلکه د دين په چارو کې) د دوی د پوهې معيار ډير

کمزوری دی (او په دی حقیقت نه پوهیږی چې د اسلامی جهاد هدف باید یوازی د الله تعالی رضا او د اخروی نیکمرغی لاسته راوړل وی).

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
 تُقْتَلُونَ بِهِمْ أَوْ يَسْلَمُونَ فإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ
 تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

(له جهاد نه) شاته پاتي شويو عربي (قبيلو) ته ووايه ډير زر به تاسو ته له يوې پياوړې جنگي ډلې سره د جگړې قومانده درکړی شی، چې بايد تر هغه ورسره وجنگیږی ترڅو ايمان راوړی (او يا جزیي ورکولو ته غاړه کېږدی). نو که تاسو د امر اطاعت وکړ الله تعالی به درته نیک اجر درکړی او که مو د پخوا په شان سرکشۍ وکړه، له سخت او دردوونکي عذاب سره به مخامخ شی.

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ
 يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

که ړانده، کوډ شل او ناروغان (له جگړې نه پاتي شی) گناه ورباندې نشته، او څوک چې د الله تعالی او د هغه د رسول اطاعت وکړی، په هغو جنتونو کې به هستوگن وی چې د (ونو او ماڼیو) لاندې یې (د الهی نعمتونو) ویالې روانی دی، او څوک چې انکار او سرکشۍ وکړی دردوونکي عذاب به یې په برخه وی.

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ
 فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ ﴿١٨﴾

بې له شکه الله تعالی له هغو مؤمنانو خوښ دی چې (په حديبيه کې یې) د ونې لاندې ستا سره په بیعت (رضوان) د خانی قربانۍ تعهد وکړ. الله تعالی د هغوی د زړونو (په پاک نیت او اخلاص) ډیر ښه پوهیده، ځکه خو یې ډاډ او اطمینان ورباندې نازل کړ، او د (انعام په توگه یې د خيبر) په نږدې راتلونکي فتحه سرلوری کړل.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

او هم يي ورته ډير زيات غنيمتونه وړپه برخه كړل، چې (ډير زر) به يي ترلاسه كړي. او الله تعالى پخپلو ټولو چارو او اقداماتو برلاسي او حكمت لرونكي ذات دى.

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ

أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا

مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

الله تعالى ستاسو سره د لا زياتو غنيمتونو وعده كوي چې تاسو به يي ترلاسه كړئ او دا (د خيبر فتحه) يي ستاسو لپاره راوړاندي كړه او د خلكو (د ظلم زور) لاسونه يي درنه لنډ كړل، تر څو دغه بريا د مؤمنانو لپاره (د الهى مرستې او اسلام د حقانيت) دليل وي او تاسو د هدايت په مستقيمه لار رهئ كړئ.

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

او نور (غنيمتونه او فتحي هم شته چې) لا تر اوسه ستاسو په برخه شوي نه دي او الله تعالى ورباندي پوره تسلط او احاطه لري (او كولى شي په ډيره اساني سره يي ستاسو په برخه كړي) بيشكه چې الله تعالى (پخپلو ټولو اقداماتو) برلاسي او قدرت لرونكي ذات دى.

وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَلِيُّ الْأَدْبَرُ لَمْ يَجِدُوا وَلِيًّا وَلَا

نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

كه كافرين ستاسو سره جگړه پيل كړي، ډير زر به بيرته وتبنتي او بيا به د خپل ملاتړ لپاره هيڅ سرپرست او مرستندوى و نه مومي.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

دا د الله تعالى ثابته او قاطعانه كړنلاره ده چې له پخوا نه (د مؤمنانو د فتحي او د كافرينو د ماتې او رسوايي په باب) راروانه ده، او د الله تعالى په كړنلاره كې به هيڅ تغير او بدلون و نه مومي.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ
 أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

او الله تعالى هغه ذات دی چي تاسو ته يي (بي له جنگ او وینو تویولو) په دینمن بریا او فتحه درکړه، او د مکې په زړه (حديبيه) کی يي د هغوی لاس ستاسو، او ستاسو لاس له هغوی څخه منع کړل، او بیشکه چي الله تعالى ستاسو د ټولو کړني (د کفارو فتنې او شرارتونه او په مقابل کې يي ستاسو صبر او تحمل) ډیر ښه ویني.

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ، وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ
 تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِبَكُم مِّنْهُمْ مَّعْرَةٌ بَغَيْرِ عِلْمٍ لِّدِخْلِ اللَّهِ
 فِي رَحْمَتِهِ، مَنْ يَشَاءُ لَو تَزَلَّيُوا الْعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
 عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾

دا هغه کسان دی چي کفر يي غوره کړی او تاسو يي مسجد حرام ته له ننوتلو منع کړی او دا اجازه يي هم در نه کړه چي تاسو د خپلي قرباني څاروی، د حلالي ځای (منا) ته ورسوی، او که دا ویره نه وی چي کیدی شی په مکه کې اوسیدونکی نوی مؤمنان او مؤمنې ښځې به، چي تاسو يي نه پیژنی، په جگړه کې پایمال شی، (نو تاسو ته به مو د يرغل امر کړی وی، خو حکم يي در نه کړ) تر څو الله تعالى هر چاته چي اراده وکړی خپل رحمت ته يي داخل کړی، او که (کافران) او (مؤمنان) جلا جلا اوسیدی، نو مونږ به (د مکې) کافرانو ته (ستاسو په لاس) دردوونکی سزا ورکړی وی.

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ
 اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ
 النُّقُوتِ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾

(هغه وخت راياډ كړه) چې د كافرانو زړونه (د حديبيي د تړون په وخت كې) د جاهليت له تعصب او حميت نه ډك وو (او په لات او منات يې قسمونه خوړل چې مؤمنان به عمرې ته نه پرېږدي، او برسیره په دې يې اتيا تنه جنگيالي په مخفيانه توگه د مؤمنانو په كمپ باندې د حملې لپاره واستول چې ټول د مؤمنانو له خوا ژوندي ونيول شول خو پيغمبر عليه السلام هغوی وپېنل او سزا يې ور نه كړه) الله تعالى په خپل رسول او مؤمنانو ډاډ او اطمینان نازل كړ او دوی يې د تقوا په كلمه (لا اله الا الله محمد رسول الله) د الله تعالى رضا ته تسليم او ثابت قدم وساتل، (چې نه يې د كافرانو د جاهلانه اقداماتو په مقابل جگړه پيل كړه او نه يې د بيت الله بې احترامی وكړه). او همدا د مؤمنانو حق او فريضه وه، (چې د جاهليت په مقابل كې يې تقوا غوره كړه). بيشكه چې الله تعالى په ټولو چارو ښه خبر دی (او د هر چا استعداد ورته ډير ښه معلوم دی او چاره يې ورته اسانوي).

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
 إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ
 فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾

بې له شكه چې الله تعالى خپل رسول ته حق او رښتونی خوب وړښودلی و (چې په خوب كې يې وليدل) تاسو به د امن او ډاډ په فضا كې په داسې حال كې مسجد حرام ته ننوزئ چې سرونه به مو خړيلى او لنډ كړى وى، الله تعالى پوهيده او تاسو نه پوهيدئ (چې تاسو به په راتلونكي كال كې مسجد حرام ته داخليرئ) او له هغه نه وړاندې يې درته بله فتحه (د حديبيي سوله او د خيبر فتحه) په نصيب كړه.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ

كُلِّهِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

الله تعالیٰ هغه ذات دی چي خپل رسول يې له هدايت او حق دين سره واستاوه چي په ټولو نورو اديانو يې برلاسی کړی او په دغه حقيقت د الله تعالیٰ گواهی تر ټولو موثقه او معتبره ده.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلَهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ ۖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

محمد د الله تعالیٰ رسول دی، او د هغه د ملګرو صفت دا دی چي د کفارو په مقابل کي سخت دريځی، او پخپلو منځو کي سره ډیر مهربان او خواخوږی دی. تل به يې گوري چي د الله تعالیٰ د فضل او رضا د ترلاسه کولو لپاره په رکوع او سجود (عبادت) مصروف دی. په څیرو کي يې د سجدو (عبادت، تقوا او غوره اخلاقو نورانی) نښي له ورايه ښکاري. دغه يې صفتونه دی په تورات کي، خو په انجيل کي (د اسلام او اصحابو کرامو) مثال هغه کښت ته ورته یاد شوی چي پلکي يا تیغ يې راوتوکيږي، بيا پياوړی او قوی شی، بيا نور هم پوخ او کلک شی او پخپلو بنسټونو ټینګ ودریږي، په داسي حال کي چي کروندګر (اسلامي رهبران) يې پرله پسي ودي ته خوشاليدی، او په قوت او سمورتيا يې د کافرانو په زرونو کي د غصي او کيني اور لمبي وهی. الله تعالیٰ له نيک عملو مؤمنانو سره د بښني او ډیر لوی اجر او ثواب وعده کوی.

« تمت سورة الفتح بفضل الله رب العالمين »

=====

